

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 15CoCsp/49/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6723200867
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 01. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jaroslav Mikulaj
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2024:6723200867.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jaroslava Mikulaja a členov senátu JUDr. Jaroslava Galla a JUDr. Klaudie Koskovej, v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko s.r.o., IČO: 35 724 803, so sídlom Prievozská 2, 821 09 Bratislava – mestská časť Ružinov, zastúpený Remedium Legal, s.r.o., IČO: 53 255 739, so sídlom Prievozská 2, 821 09 Bratislava – mestská časť Ružinov, proti žalovanej: A. B., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom K. C. XXXX/XX, XXX XX D., t. č. E. XX, XXX XX D. – F. G., o zaplatenie 739,95 EUR s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Zvolen zo dňa 07. septembra 2023, č. k.: 15Csp/14/2023 - 89, takto

rozhodol:

- I. Rozsudok okresného súdu potvrdzuje.
- II. Žalovanej nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Okresný súd rozsudkom zamietol žalobu (I. výrok) a žalovanej nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi nepriznal (II. výrok).

2. V odôvodnení rozsudku súd uviedol, že žalobca žiadal zaviazat' žalovanú k povinnosti zaplatiť sumu 739,95 EUR spolu s 5% ročným úrokom z omeškania z dlžnej sumy od 26. 10. 2022 do zaplatenia, náhradu nákladov spojených s uplatnením pohľadávky vo výške 76,76 EUR a náhrady trov konania. Žalobu odôvodnil tým, že medzi žalovanou a H., I., ako pôvodným veriteľom bola uzatvorená zmluva o poskytovaní finančných služieb na diaľku č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 19. 12. 2018 (ďalej len „zmluva“), ktorej súčasťou boli aj všeobecné obchodné podmienky v znení dodatkov. Nakoľko žalovaná neplnila svoje povinnosti zo zmluvy riadne a včas, postupca podaním zo dňa 13. 01. 2020 vypovedal zmluvu, pričom predmetný nárok zo zmluvy postúpil zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 25. 10. 2022 na žalobcu.

3. Okresný súd dospel k záveru, že žalobcom uplatnený nárok mu nemožno priznať z dôvodu jeho premlčania. Súd prvej inštancie posúdil vzťah medzi žalobcom a žalovanou ako spotrebiteľský, a preto ex offo pristúpil v súlade s § 54a OZ k skúmaniu, či žalobcom uplatnený nárok nie je premlčaný. Z listinných dôkazov mal preukázané, že k zániku úveru došlo vypovedaním zmluvy zo dňa 13. 01. 2020, pričom nárok bol uplatnený na súde dňa 28. 02. 2023. Mal za to, že žaloba bola uplatnená po uplynutí trojročnej premlčacej doby, a preto nárok žalobcu, ktorý smeroval voči spotrebiteľke zo spotrebiteľskej zmluvy, vyhodnotil ako premlčaný. Nestotožnil sa s názorom žalobcu o posunutí premlčacej doby o 76 kalendárnych dní s poukazom na ustanovenia zákona č. 62/2020 Z. z. o niektorých mimoriadnych opatreniach v súvislosti so šírením nebezpečnej nákazlivej choroby COVID-19 a v justícii (ďalej len „zákon č. 62/2020 Z. z.“). Uviedol, že opatrenia prijaté týmto zákonom mali za cieľ dočasne zabezpečiť to, že v čase od 27. 03. 2020 do 30. 04. 2020 a následne v dôsledku novely v čase od 19. 01. 2021

do 28. 02. 2021 premlčacie lehoty nebudú plynúť (ďalej len „rozhodné obdobie“). Prijaté opatrenia mali prispieť k tomu, aby občania a podnikatelia nemuseli nevyhnutne vykonávať úkony potrebné pre uplatňovanie ich práv v súkromnoprávných vzťahoch v čase pandémie z obavy, že by prišli o svoje práva v dôsledku premlčania. Zákonodarca nemienil ani neupravil spočívanie všetkých premlčacích lehôt vo vyššie uvedenom čase, ale upravil len neplynutie tých premlčacích lehôt, uplynutím ktorých by došlo k premlčaniu práva práve v tomto období.

4. O trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), pričom žalovanej ktorá síce bola úspešná, avšak nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi jej nepriznal, nakoľko si žiadne trovy v konaní neuplatnila a zo spisu nevyplýva, aby jej nejaké trovy vznikli.

5. V zákonnej lehote podal proti rozsudku okresného súdu odvolanie žalobca, a to z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. b), f) a h) CSP. Žiadal rozsudok okresného zmeniť tak, že odvolací súd žalobe vyhovie, resp. navrhól, aby odvolací súd zrušil rozsudok okresného súdu a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

6. Nestotožnil sa s právnym posúdením okresného súdu v zmysle ktorého zákonodarca neupravil spočívanie všetkých premlčacích dôb v čase od 27. 03. 2020 do 30. 04. 2020 a následne v čase od 19. 01. 2021 do 28. 02. 2021, a upravil neplynutie tých premlčacích dôb, ktorých koniec by uplynul v uvedenom čase, a teda v tomto prípade nešlo o posun premlčacej doby o 76 kalendárnych dní. Bol toho názoru, že prijatie absurdného výkladu ustanovení zákona č. 62/2020 Z. z., ktorý poskytol okresný súd, by bolo v rozpore s účelom tohto zákona ako aj vôľou zákonodarcu, nakoľko by sa neposkytla ochrana pred plynutím premlčacích dôb všetkým subjektom súkromnoprávných vzťahov, ktorým by mala premlčacia doba uplynúť, ale len tým, ktorým by premlčacia doba mala uplynúť v rozhodnom období. Mal za to, že rozsudok okresného súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, nakoľko okresný súd odmietol aplikovať ustanovenia zákona č. 62/2020 Z. z.. Ak by uvedené ustanovenia správne aplikoval, musel by s ohľadom na spočívanie premlčacej doby v rozhodnom období dospieť k záveru o včasnom podaní žaloby (pred uplynutím premlčacej doby), nakoľko táto začala plynúť dňa 17. 12. 2019 a žaloba bola podaná na súde dňa 28. 02. 2023 – t. j. s prihliadnutím k dobe spočívania premlčacej doby mal za zrejmé, že bola podaná včas, nakoľko premlčacia doba uplynula až dňa 03. 03. 2023 (17. 12. 2022 + 76 dní).

7. Na základe odvolania žalobcu krajský súd, ako súd odvolací v zmysle § 34 CSP, vec preskúmal v rozsahu určenom ustanoveniami § 379 a § 380 CSP, bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP (a contrario) s použitím § 219 ods. 3 CSP a napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil rozhodnutie v súlade s § 387 ods. 1, 2 CSP.

8. Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

9. Podľa § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

10. Podľa názoru odvolacieho súdu, rozhodnutie prvoinštančného súdu spĺňa parametre riadne a dostatočne odôvodneného rozhodnutia. Okresný súd sa dostatočne vysporiadal s rozhodujúcimi argumentmi žalobcu. V odôvodnení rozsudku okresný súd náležite vysvetlil dôvody, pre ktoré žalobu zamietol, citoval ustanovenia zákona, ktoré aplikoval a z ktorých vyvodil svoje právne závery. Odvolací súd nezistil nesprávnosť procesného postupu okresného súdu. Podľa názoru odvolacieho súdu okresný súd svoje rozhodnutie náležite a presvedčivo odôvodnil tak, ako ukladá ust. § 220 ods. 2 CSP, pričom rozsudok je preskúmateľný súdom druhej inštancie.

11. Odvolací súd dospel k záveru, že právne posúdenie veci zo strany súdu prvej inštancie o premlčaní nároku žalobcu je správne. Premlčacou dobou sa rozumie časový úsek, v ktorom musí byť právo vykonané, inak môžu nastať účinky premlčania podľa § 100 OZ. Premlčacia doba je ustanovená konkrétnym časovým úsekom, ktorý má určený začiatok svojho plynutia. Dĺžku premlčacej doby určuje zákon, pričom jej uplynutím dochádza k právnym účinkom premlčania (strata možnosti vynúteného

splnenia práva). Občiansky zákonník upravuje objektívny začiatok plynutia premlčacej doby. Za tento deň sa všeobecne považuje deň, keď sa právo mohlo po prvý raz uplatniť na súde, teda len čo mohla byť dôvodne podaná žaloba na súd (actio nata). Trojročná premlčacia doba začína plynúť odo dňa, keď sa právo mohlo po prvý raz vykonať. Splatnosť úverovej pohľadávky žalobcu je daná zmluvou, na základe ktorej si právny predchodca žalobu – H., I., so žalovanou ako dlžníčkou dohodli plnenie v splátkach s oprávnením banky pre prípad neuhradenia dlžníčkou splatných splátok riadne a čas vyhlásiť úver za predčasne splatný. Na základe aktuálnej rozhodovacej činnosti Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (viď rozhodnutia sp. zn. 7Cdo/268/2020 zo dňa 29. 11. 2022, sp. zn. 5Cdo/224/2021 zo dňa 30. 11. 2021, sp. zn. 1Cdo/148/2022 zo dňa 12. 07. 2023) sa v prípade straty výhody splátok v spotrebiteľských vzťahoch, v ktorých podľa § 53 ods. 9 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“) začne premlčacia doba plynúť prvý deň nasledujúci po uplynutí troch mesiacov od omeškania so splnením splátky, pre nesplnenie ktorej sa stal splatný celý dlh za podmienky, že v lehote uvedených troch mesiacov od omeškania uplynula tiež 15-dňová lehota na upozornenie spotrebiteľa. Až vtedy sa môže veriteľ s úspechom obrátiť na súd po prvýkrát (§ 101 OZ). Premlčacia doba tak začína plynúť nasledujúci deň po uplynutí troch mesiacov od splatnosti splátky, ktorá vyvolala predčasné zosplatnenie. V danom prípade právny predchodca žalobcu zosplatnil poskytnutý úver v zmysle čl. VIII bod 8.1.2 písm. a) druhý odsek Obchodných podmienok H. B., I., pre medzinárodné a súkromné kreditné karty, a teda postupoval v súlade s § 565 v spojení s § 53 ods. 9 OZ. Na základe zmluvy bola splatnosť splátok dojednaná vždy v 17 – ty deň v mesiaci. Právny predchodca žalobcu v súlade s § 53 ods. 9 OZ písomnou výzvou zo dňa 13. 11. 2019 okrem iného upozornil žalovanú na možnosť vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru poskytnutého na základe zmluvy. Nakoľko žalovaná napriek tejto výzve neuhradila omeškané splátky, právny predchodca žalobcu vyhlásil mimoriadnu splatnosť tohto úveru ku dňu 12. 01. 2020 (t. j. deň, kedy kapitalizoval úver v celosti), a to listom onačeným ako „Výpoveď zmluvy“ zo dňa 13. 01. 2020. Keďže k vyhláseniu mimoriadne splatnosti úveru došlo ku dňu 12. 01. 2020, tak mimoriadna splatnosť úveru mohla byť vyvolaná jedine nezaplatením čo i len časti splátky splatnej dňa 17. 09. 2019 (t. j. splátka, s ktorou bola žalovaná v omeškaní viac ako tri mesiace – 17. 12. 2019 v zmysle § 53 ods. 9 a do splatnosti najbližšej nasledujúcej splátky, ktorá by bola splatná 17. 01. 2020 v zmysle § 565 ods. 2 OZ). Z uvedeného je tak zrejmé, že žalobca resp. ešte jeho právny predchodca si mohol uplatniť svoje právo po prvý raz dňa 18. 12. 2019, t. j. po uplynutí troch mesiacov od splátky splatnej dňa 17. 09. 2019, ktorá vyvolala zosplatnenie úveru. Všeobecná trojročná premlčacia doba podľa § 101 OZ uplynula dňa 18. 12. 2022. Nakoľko žaloba bola zo strany žalobcu podaná na súd prvej inštancie dňa 28. 02. 2023, tak je zrejmé, že bola podaná po uplynutí trojročnej premlčacej doby.

12. Rovnako sa odvolací súd stotožňuje aj so záverom okresného súdu, ktorý správne právne posúdil námietku žalobcu týkajúcu sa spočívania premlčacej doby a jej predĺženia ako nedôvodnú.

13. Podľa dôvodovej správy k zákonu č. 62/2020 Z. z. bola časť opatrení zavádzaných týmto zákonom koncipovaná ako opatrenia dočasného charakteru, pričom ich dočasnosť je daná dátumom, do kedy sa uplatňujú. Navrhované opatrenie upravené v § 1 písm. a) zákona č. 62/2020 Z. z., malo za cieľ dočasne zabezpečiť to, že premlčacie a prekluzívne lehoty nebudú do konca apríla 2020 plynúť a v písm. b) navrátiť premlčacie a prekluzívne lehoty, ktoré uplynuli v čase od 12. 03. 2020 do dňa účinnosti predkladaného zákona, t. j. v čase od vyhlásenia mimoriadnej situácie na území Slovenskej republiky podľa zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 42/1994 Z. z. o civilnej ochrane obyvateľstva v znení neskorších predpisov. Rovnako to platí aj pre § 8 písm. a) a b) zákona č. 62/2020 Z. z.. Predkladateľ mal za to, že uvedené opatrenie môže prispieť k tomu, aby občania a podnikatelia nemuseli nevyhnutne vykonávať úkony pre uplatňovanie ich práv v súkromnoprávných vzťahoch v čase pandémie bez toho, že by prišli o svoje práva v dôsledku premlčania alebo preklúzie. Navrhované ustanovenie je zamerané na súkromnoprávne vzťahy, t. j. právne vzťahy vznikajúce podľa predpisov súkromného práva najmä podľa OZ a Obchodného zákonníka. Zo znenia § 1 a § 8 zákona č. 62/2020 Z. z. ako aj z dôvodovej správy vyplýva, že uvedené upravuje prípady, kedy v čase vrcholiacej pandémie vírusu COVID-19 bola pre celospoločenskú situáciu vyžadujúcu obmedzenie mobility obyvateľstva, sťažená možnosť uplatňovať právo na súde, bola podstatne obmedzená dosiahnuteľnosť advokátov a sťažená možnosť vykonania porady občana s advokátom a následného uplatnenia práva na súde, preto sa uvedená situácia nevzťahovala na plynutie všetkých premlčacích a prekluzívnych lehôt všeobecne, ale len tých, ktoré by uplynuli v čase vrcholiacej pandémie, v čase, ktorý bol predmetným právnym predpisom i vymedzený. Uvedené vyplýva i zo samotného znenia § 1 a § 8 zákona č. 62/2020 Z. z. „uplynutím ktorých by došlo k premlčaniu alebo zániku práva“ a uvedenému zmyslu a výkladu zákona svedčí i znenie § 1 a § 8 písm. b) zákona č. 62/2020 Z. z..

14. Podľa názoru odvolacieho súdu tak nemožno akceptovať žalobcom prezentovaný názor, že v zákonom vymedzenom časovom období od 27. 03. 2020 do 30. 04. 2020 a následne od 19. 01. 2021 do 28. 02. 2021 mali zo zákona spočívať všetky premlčacie doby, ktoré boli počas trvania platnosti a účinnosti zákona č. 62/2020 Z. z. v behu. Odvolací súd v zhode s názorom okresného súdu konštatuje, že uvedená úprava sa vzťahuje len na tie prekluzívne a premlčacie doby, ktoré by vo vymedzenom období uplynuli. Súd prvej inštancie, tak správne neaplikoval na prejednávajúcu vec ust. § 1 a § 8 zákona č. 62/2020 Z. z., keďže koniec premlčacej doby v predmetnej veci pripadol na deň 18. 12. 2022.

15. Odvolací súd na záver poukazuje ešte na zásadu, ktorá platila už v rímskom práve, podľa ktorej „vigilantibus iura scripta sunt“ t. j. „práva patria len bdelym“ (pozorným, ostražitým, opatrným, starostlivým), teda tým, ktorí sa aktívne zaujímajú o ochranu a výkon svojich práv a ktorí svoje procesné oprávnenia uplatňujú včas a s dostatočnou starostlivosťou a predvídavosťou. V slobodnej spoločnosti je totiž predovšetkým vecou nositeľov práv, aby svoje práva bránili a starali sa o ne, inak ich podcenením, či zanedbaním môžu strácať svoje práva majetkové, osobné, satisfakčné a pod. (pozri uznesenie Najvyššieho súdu SR z 8. 11. 2011, sp. zn. 1Sžr/38/2011). Podľa názoru odvolacieho súdu, právnomu predchodcovi žalobcu potom, čo s ohľadom na správanie sa žalovanej v súlade so zmluvou o úvere zosplatnil predmetný úver, nič nebránilo v tom, aby si svoje majetkové práva uplatnil súdnou cestou, hneď potom, ako žalovaná neuhradila celú zosplatnenú časť úveru, a rovnako a preto nemožno vyhodnotiť vznesenú námietku premlčania, pričom ani žalobcovi nebránilo, aby pri uzatváraní zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 25. 10. 2022 bol obozretný v tom, ktorým z postúpených pohľadávok môže uplynúť premlčacia doba v krátkom časovom období od jej postúpenia na žalobcu ako nového veriteľa.

16. Nakoľko okresný súd správne rozhodol, keď žalobu žalobcu zamietol z dôvodu nemožnosti priznania žalobcom uplatneného nároku pre jeho premlčanie, odvolací súd tak odvolaním napadnutý rozsudok okresného súdu vo veci samej, ktorou žalobu zamietol (I. výrok), v spojení so závislým výrokom o trovách konania (II. Výrok) ako vecne správny v zmysle § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil.

17. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 CSP v nadväznosti na § 255 ods. 1 CSP. Keďže však v odvolacom konaní úspešnému žalovanému žiadne trovy odvolacieho konania nevznikli, nakoľko sa k odvolaniu žalobkyne nevyjadril, odvolací súd rozhodol tak, že žalovanému náhradu trov odvolacieho konania voči žalobkyni nepriznáva. Prihliadol pritom na čl. 17 základných princípov CSP zakotvujúcich procesnú ekonómiu, ako aj uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 7Cdo/14/2018 zo dňa 28.02.2018 uverejnené pod R72/2018 v Zbierke stanovísk NS a rozhodnutí súdov SR č. 8/2018.

18. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov členov senátu 3 : 0 (§ 393 ods. 2 veta druhá CSP).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. CSP)

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie,

- a) ktorému súdu je určené,
 - b) kto ho robí,
 - c) ktorej veci sa týka,
 - d) čo sa ním sleduje a
 - e) podpis.
- (§ 127 ods. 1 CSP)

Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (§ 127 ods. 2 CSP).

Strany konania majú možnosť zvoliť si advokáta alebo obrátiť sa na Centrum právnej pomoci so žiadosťou o poskytnutie právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP). Žiadateľ, u ktorého hrozí nebezpečenstvo zmeškania lehoty, môže zároveň so žiadosťou požiadať centrum o predbežné poskytnutie právnej pomoci (§ 11 ods. 1 zákona č. 327/2005 Z. z.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Ak má dovolanie vady podľa § 429 a dovolateľ na výzvu súdu prvej inštancie na odstránenie väd neodstráni vady, následkom neodstránenia väd dovolania je odmietnutie dovolania.